

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra
1. April 1925 til 31. Marts 1926.

Mødet hævet Kl. 5¹⁵.

18de Møde.

Torsdag den 30. Oktober Kl. 1.

Formanden: Som ærede Medlemmer sikkert vil have erfaret, er Folketingsmand Raffnsø i Gaar afgaaet ved Døden. Endnu i Tirsdags færdedes Raffnsø her i Tinget ivrigt deltagende i den Gerning, som i saa høj Grad havde hans Interesse. Paa Vejen til sit Hjem blev han indhentet af Døden. Budskabet herom skabte Sorg i hans Hjem og Vemod blandt hans Virkefæller her i Tinget. Raffnsø, der kun blev 55 Aar gammel, var allerede, inden han blev valgt til Medlem af Folketinget, en i det offentlige Liv kendt og skattet Personlighed, idet hans Medborgere havde beæret ham med forskellige kommunale og faglige Tillidshverv. Her til Tinget valgtes han først i 1918, og det blev saaledes kun kort Tid, han havde Lejlighed til at øve politisk Gerning her, men lang Tid nok til at vise, at han besad stor og saglig Dygtighed, og ofte blev han af sit Parti valgt til Ordfører, navnlig i Sager vedrørende Landbruget. Opvokset i den gamle Grænseegn nærrede han en levende Interesse for det sønderjydske Spørgsmaal; han blev senere Medlem af Kommissionen for de sønderjydske Jernbaner og blev sit Partis Ordfører ved Behandlingen af Lovforslagene derom her i Tinget. Desuden var han i 4 Aar Sekretær her i Folketinget og Næstformand i sin Partigruppe.

Alle, der kom i nær Berøring med Raffnsø, lærte at kende ham som en nobel og rettænkende Mand, og saavel hans politiske Modstandere som hans Meningsfæller vil til sene Tider ære hans Minde.

(Medlemmerne paahørte staaende Formandens Udtalelse).

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1925 til 31. Marts 1926.

Forhandlingen genoptoges.

Kirkeministeren (Dahl): De Bemærkninger, som er faldet under den forløbne Del af Finanslovdebatten angaaende Kirkeministeriets Budget og de kirkelige Forhold i det hele taget, er ikke mange. Jeg skal i faa Ord søge at svare paa de vigtigste af de Spørgsmaal, som ærede Talere har rettet til mig.

Jeg har undgaaet alle Forslag om Bevillinger til Opførelse af nye Kirker, idet det forekommer mig, at vi, saa længe vi ikke kan faa Præsteembederne ved de bestaaende Kirker besat, kun naar den allerstørste Nødvendighed er til Stede, bør gaa til Opførelse af nye Kirker, som i Almindelighed ogsaa tidligere eller senere vil kræve nye Præsteembeder. Derimod har jeg, som man vil se af Budgettet, foruden de ved tidligere Finanslove vedtagne Bevillinger ogsaa optaget en ny Bevilling paa 50 000 Kr., for at Lukaskirken i Aarhus kan blive færdig, og jeg mener, at man i Analogi hermed ogsaa bør optage paa det forelagte Budget eller paa Budgettet for 1926—27 den af de ærede Medlemmer Hr. Knud Hansen og Hr. N. Johan Laursen foreslaaede Bevilling paa 25 000 Kr. til Fuldendelsen af den nye Kirke i Kolding. Ligeledes har jeg optaget Bevilling til Fortsættelse af de paabegyndte Restaureringer af vore gamle historiske Kirker, men paa Grund af Pengeskapheden maa disse Arbejder foregaa i et langsommere Tempo. Det gør mig ondt, at jeg paa dette Budget ikke har kunnet optage noget Forslag til Fortsættelse af Restaureringen af Aarhus Domkirke. Men det betyder ikke, at Aarhus Domkirke dermed er glemt. Fra det ærede Medlem Hr. Vesterager er der sket en Henstilling til mig om, at der ydes Tilskud til Restaureringen af den gamle Herredskirke i Rom ved Lemvig, og fra det ærede Medlem Hr. Povlsen er der kommet en Anmodning om Hjælp fra Statens Side til Istandsættelse af den — man maa vel nok sige — elendigt byggede Karlby Kirke. Begge disse Anmodninger skal blive nøje prøvet under Hensyn til det Krav, vi alle sammen lever under: at der skal spares paa Statens Udgifter.

Saa er der gjort en Del Bemærkninger angaaende Præstegaardes Bygninger og Jorder. Det ærede Medlem Hr. Povlsen